

KELEBI KISS ISTVÁN

Látogatás a tanyán

*tanyám viharok bontják
nádtetőt zabál a szél
s mint balcsapott után
bokszó fogá
a padlásajtón lötyög a zsanér*

*bedőlt a kút
a jellemtelen csönd többé
nem küld jelentéseket*

*ki hinné el
e vályoghalom kacsalábon forgott
itt voltam gyerek*

*fakarddal mentem árnyak ellen
kaszaboltam mákok gubófejét
baluszony rajzolta kifestőkönyv volt a tó
a fűz ecset s paletta az ég*

*most ismét itt vagyok
de nincs erőm e létrát
a Holdnak támasztani
kinézni a kerek ablakon
s mint egykor a szomszéd tanyára
átkiabálni Istennek hogy nemsokára
végleg átmegyek*

* * *

*a táj műszerei már
az útkanyar kukoricásainál
bemértek és ágak drótjain
levélreléken át terjedt a hír
a Skoda volánja mögött
visszatért a klottgatás kölyök*

*zöld vizes kutya
akácok rázták lombjukat
a földből kibújt egy biciklányom
fölötte lovasszeker röpi
a bakon Bánóczi Béla bácsi ült*

[*Kelebi Kiss István verse*]

*láttam Katót amint dúdolta tereget
és kiakasztja az eget a tó fölé
mely emlékeimből bugyogva újraéledt
s mint gyémántot arany veret
úgy ölelte át a nád a sás
lustán hevert a táj csupán
a fűz ágai között ugrált
egy piros csőrű villanás*

* * *

*látod
kérdeztem*

*MIT
kérdezte ő*

*bát a szárcsa-búzza ívet
s ezer megriadt
apró balat a víz alatt*

*HOL
kérdezte ő*

*a ladiktól balra
mondtam
de nem ballotta már*

*utána néztem
s láttam amint futok
egy pillangó után*

* * *

*a felnőtt érti már az éjszakát
de retteg benne a gyerek
pedig nyár van dél
felhőkön harangszó hempereg*

*a fűszál hegyén hangya
nyújtózik hogy égre mászon
próbálkozik majd földjé
(apró megvalósulatlan álom)*

* * *

*tarkón lőtt őnök
 kerítéslécek hevernek
 az eddig fogoly díófa
 mehetne már amerre lát
 de itt maradt
 állok párdücfoltos árnyéka alatt
 s nézem a maradék kert
 pergamenjére égett
 kútfedélpecsétet*

*föltörhetném
 tán őnök szomjúsága benne
 elporló csobbanások titkai
 hagyom
 mellette vakondoktúrás
 csöppnyi kunhalom*

* * *

*abol kicsit dúsabb a gaz ott állt az ól
 anyám féltett nehogy a kocák megegyenek
 (ballott ilyesmit valabol)
 apám mosolygott ezen*

*s az akáclomb résein át látom
 tarka héthatár-kötény anyámon
 s apám megbillent vállán gurul a Nap
 kicsit vár még
 majd tenyerébe huppan
 és ettől minden délután
 nyurgább lesz az árnyék*

* * *

*meszelt falba égett
 emlékek alatt
 vályogtetoválások
 a ritka nádön át
 akár egy röntgenlelet
 látni a tető bordázatát*

[*Kelebi Kiss István verse*]

*a padláson maradt
duplaágy-daganat alatt
beszűrődésszerűen
foszló vászoncipőben
egér lakik fölöttük kuszán
akár belek szárítózsinegek*

*ám nem csupán e ház
a táj is gyógyíthatatlan
a szőlőskert egy őszön
szétgurult akár a kláris
egész gyümölcsös
dörömböl az almamagban
mégis csönd van
akkora csönd
hogy megroppanok bele
üvöltenék
de már a hang se száll
belém ragadt*

olajba égjáró madár

Kerékpárosok, Lausanne

KELEBI KISS ISTVÁN (1947) festő-grafikus, költő. Verseskötetei: *Négyszögletű galaxis* (2003); *Fernando Pessoa kőgalambjai* (2009).